

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело № 20231001000125 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и е образувано по жалба на „Ес Би Ентъртейнмънт“ООД - ЕИК 206366985, чрез А. Д., в качеството му на избран за управител и представляващ дружеството жалбоподател, насочена против Решение № 1395/06.12.2022 г., постановено по т. д. № 2106/2022 г. по описа на СГС, ТО , с което е оставена без уважение жалбата му срещу отказ № 20221114140419-2/15.11.2022 г. на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при АВ за извършване промени по партидата на дружеството, изразяващи се във вписването на нов управител в лицето на заявителя А. Д..

В жалбата се правят оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, с оглед отсъствието на предпоставките по чл.141, ал.8 ТЗ относно вписване на процесното обстоятелство.

Поддържа се, че А. Д. е представил декларация по реда на чл.141, ал.8 ТЗ, с която изрично е заявил, че не е управител на дружество, прекратено поради несъстоятелност, на което да са останали неудовлетворени кредитори и която е следвало да бъде съобразена както от ДЛР, така и от първоинстанционния съд. В регистърното производство не била предвидена възможност заявител да доказва отпадането на отрицателните предпоставки, като останали неудовлетворени кредитори след производство по несъстоятелност.

Поддържа се, че макар Д. да е бил управител на „Алрава“ООД, ЕИК 201305943 и на „Алрава газ трейдинг“ЕООД, ЕИК 200991072, и двете дружества са били обявени в несъстоятелност с решения по чл.632 ТЗ без да се стига до производство по установяване на кредитори.

Този факт, преценен с възприетото в ТР № 2/13.07.2020 г. по т.д. № 2/2018 г. на ОСТК на ВКС сочел, че след като производството по несъстоятелност по отношение на тези две дружества било прекратено, без да се е развила фаза по предявяване на вземанията, то на осн.чл.739, ал.1 ТЗ непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнени права са се погасили, респ. - не са останали неудовлетворени кредитори.

Отделно се твърди, че нормата на чл.141, ал.8 била санкционна и установената в нея мярка не можело да бъде доживотна и без право на замяна или отмяна /арг. от чл.748, ал.2 ТЗ/.

В случая по отношение на първото от посочените дружества била прекратена дейността и то било заличено с решение по т.д. № 38/2015 г., което обстоятелство било видно от вписванията в ТР - т.е. ДЛР е могло да го установи, вкл. да се осведоми за факта, че по делото няма списък с приети вземания и съответно - списък с неудовлетворени кредитори.

Поради изложените съображения и „Алрава“ООД не е оставило неудовлетворени кредитори.

По отношение на дружеството „Алрава газ трейдинг“ЕООД се твърди, че несъстоятелността му е обявена на осн.чл.632 с Решение № 41/20.04.2022 г. по т.д. № 49/2022 г. по описа на ОС София. В това производство не се е конституирал нито един кредитор, нямало предявени вземания, нито списък с такива. Производството било открито по молба на А. Д., изпълнявайки добросъвестно задължението си по чл.626 ТЗ. В това производство също нямало неудовлетворени кредитори.

И за двете горепосочени дружества Д. входирал молби по чл.747 ТЗ за възстановяване правата и заличаване на последиците, които свързва обявяването на несъстоятелността, като същата се дължала на неблагоприятното изменение на стопанските условия.

Поддържа се несъответствие на нормата на чл.141, ал.8 ТЗ била несъответна на духа и конкретните разпоредби - чл.21 и чл.22 от Директива (ЕС) 2019/2013 на ЕП и на Съвета от 20 юни 2019 г.

Предвид тези съображения се иска отмяна на решението на СГС, респ. – на постановения отказ на ДЛР при АВп и задължаване на последната да впише посоченото обстоятелство в ТР.

Софийският апелативен съд, в решаващия състав, като съобрази доводите на жалбоподателя и съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

Жалбата на „Ес Би Ентъртейнмънт“ООД - ЕИК 206366985, чрез А. Д., в качеството му на избран за управител и представляващ дружеството е процесуално допустима, като подадена от надлежно процесуално легитимирано лице, в рамките на преклузивния срок по чл.25, ал.4 от ЗТРЮЛНЦ срещу подлежащ по въззивен контрол съдебен акт.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, а при преценка на оплакванията за неправилността му, решаващият състав съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред АВп е било образувано по заявление с вх. № 20221114140419/14.11.2022 г. за вписване на промени по партидата на „Ес Би Ентъртейнмънт“ООД по отношение на обстоятелството - вписване на новоизбран управител.

Заявлението е било подадено от новоизбрания управител А. Д. Д., а към него са били приложени и съответните документи, удостоверяващи осъществяването на обстоятелството, чието вписване се иска, както и декларации по чл.13, ал.4 ЗТРЮЛНЦ и по чл.141, ал.8 ТЗ.

Произнасяйки се по заявлението ДЛР е отказало да впише по партидата на дружеството исканата промяна мотивирайки се, че са налице пречките по чл.141, ал.8 ТЗ, предвид че при извършената служебна проверка установило новоизбраният управител А. Д. да е бил управител и на обявени в несъстоятелност дружества - „Алвара“ЕООД и „Алвара газ трейдинг“ЕООД, които са оставили неудовлетворени кредитори.

С обжалваното решение на СГС този му отказ е потвърден, като правните доводи в подкрепа на същия са споделени.

Настоящият съдебен състав намира, че решението е правилно.

Извършена самостоятелна служебна проверка от въззивния състав по партидата на „Алвара“ЕООД, ЕИК 201305943 в ТР при Агенция по вписванията установи, че избраният нов управител на „Ес Би Ентъртейнмънт“ООД А. Д. Д. е бил вписан в продължение на

близо шест години /от 11.10.2010 г./ до прекратяване на правомощията му от съда като управител и на „Алвара“ЕООД. С решение № 297/16.02.2016 г., постановено по т.д. № 4132/2015 г. на САС по отношение на посоченото дружество е открито производство по несъстоятелност, обявена е неплатежоспособността и е определена началната ѝ дата, съответно - дружеството е обявено в несъстоятелност и е прекратена дейността му, а поради липса на парични средства за покриване на разностите в производството по несъстоятелност и делото е спряно.

С последващо решение № 29/06.03.2017 г., постановено по т.д. № 38/2015 г. на ОС София, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ - т.к. възобновяване на производството по несъстоятелност не е поискано, то е било прекратено и „Алвара“ЕООД е заличено от търговския регистър.

Гореустановеното предпоставя, че А. Д. Д. е бил управител на обявено в несъстоятелност дружество за период повече от две години, предхождащи датата на решението за обявяване в несъстоятелност - факт, който същият и неоспорва.

Съображенията за неправилност на тълкуването на приложимата материално правна разпоредба - тази на чл.141, ал.8 ТЗ жалбоподателят основава на твърдения, че в това производство по несъстоятелност не са останали неудовлетворени кредитори.

Прието е със задължителен за настоящия решаващ състав начин в т.1 от ТР № 2/13.07.2020 г. по т.д. № 2/2018 г. на ОСТК на ВКС, че когато, както в процесния случай, производството по несъстоятелност е прекратено с решение по чл.632, ал.4 ТЗ без да се е развила фаза по предявяване и приемане на вземанията, се погасяват на основание чл.739, ал.1 ТЗ непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права, независимо от вида и източника на вземанията на кредиторите и правноорганизационната форма на длъжника.

Отнесено към процесния казус последното означава, че по отношение на всички непредявени /в случая по обективни причини/ вземания на кредиторите на несъстоятелния търговец „Алвара“ЕООД е настъпил погасителен ефект. Последното обаче не сочи на извод, че кредиторите са били удовлетворени така, както се поддържа от частния жалбоподател. Тези кредитори - всички изброени в решението на САС под № 297/16.02.2016 г., постановено по т.д. № 4132/2015 г., са останали неудовлетворени, защото не се е развило класическо производство по несъстоятелност с предявяване и приемане на вземания, респ. – осребряване на имуществото на несъстоятелния търговец и удовлетворяване вземанията на кредиторите. Ето защо и същите кредитори са реализирали са загуби в следствие на гореизложеното обстоятелство, които няма как да бъдат компенсирани.

Следователно изводът на ДЛР и на първоинстанционния съд в насока, че установените факти по развитото се производство по несъстоятелност спрямо „Алвара“ЕООД сочат на осъществен фактически състав на чл.141, ал.8 ТЗ спрямо А. Д. Д., е обоснован и правилен.

По аргумент за още по-силното основание горният извод е относим и към установените факти по все още развиващото се производство по несъстоятелност спрямо друго дружество, на което посоченото лице е било управител за период, повече от две години, предхождащи датата на решението за обявяване в несъстоятелност. Така с Решение № 41/20.04.2021 г., постановено по т.д. № 49/2022 г. по описа на ОС София, „Алвара газ трейдинг“ЕООД, ЕИК 200991072 е обявено в несъстоятелност, открито е производство по несъстоятелност и дружеството е обявено в несъстоятелност, постановено е прекратяване дейността на предприятието, както и правомощията на органите му, наложен е общ запор и възбрана върху имуществото му, като производството е било спряно на осн.чл.632, ал.2 ТЗ, поради липса на активи за покриване разностите по несъстоятелността.

По отношение на горепосоченото дело все още не е изтекъл едногодишният срок за възобновяването му по чл.632, ал.4 ТЗ, в който е налице законова възможност разностите за производството по несъстоятелност да се предплатят и в рамките на същото кредиторите на дружеството да предявят своите вземания. За тези кредитори все още не е произтекла неблагоприятната последица, предвидена в чл.739, ал.1 ТЗ, респ. - по никакъв начин не е изводимо, че вземанията им са погасени, още по-малко –че не са налице останали неудовлетворени кредитори.

По изложените съображения се налага еднозначен извод, че за А. Д. е налице отрицателната предпоставка по чл.141, ал.8 ТЗ и същият не може да бъде управител на „Ес Бе Ентъртейнмънт“ООД.

Несъстоятелни са оплакванията на частния жалбоподател, че посочената отрицателна предпоставка представлява на практика доживотна санкция без право на замяна или отмяна.

На същите следва да се отговори, че нормата на чл.141, ал.8 ТЗ е установена в публичен интерес - на търговеца, по чиято партия се иска вписване на управител при наличие на предвидената в нея хипотеза и на неговите съконтрагенти /евентуално кредитори/, за които трябва да е налице определена правна сигурност, че чрез действията и/или бездействията си управителят няма да създаде предпоставки за обявяване на търговеца в несъстоятелност, респ. - че неговите съконтрагенти ще останат неудовлетворени кредитори.

Освен това обсъжданата разпоредба ограничава единствено правото на конкретно лице да бъде управител на търговско дружество, но не и правото му да участва в търговския оборот като бъде съответно собственик на капитал на търговско дружество, респ. – съдружник в такова.

Несъстоятелни са и оплакванията, че същата разпоредба е несъответна на смисъла на Директива (ЕС) 2019/2013 на ЕП и на Съвета от 20 юни 2019 г. за рамките за превантивно реструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (Директива за реструктурирането и несъстоятелността) и в частност на нормите на чл.21 и чл.22 от същата.

Цитираната Директива е неотнормисима към казуса, доколкото, видно и от самото ѝ наименование, а и от нейното съдържание, касае: а) рамки за превантивно реструктуриране, достъпни за длъжници с финансови затруднения при вероятност от несъстоятелност, с цел да се предотврати несъстоятелността на длъжника и да се осигури жизнеспособността му; б) производства, които водят до опрощаване на задължения, натрупани от изпаднали в несъстоятелност предприемачи; и в) мерки за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения /чл.1, ал.1, б.„а“ е б.„б“/.

Следователно Директивата по никакъв начин не урежда материя, относима към правата на управителите на обявени в несъстоятелност дружества, вкл. и в текстовете на чл.20 и чл.21, на които неаргументирано се позовава жалбоподателя, защото същите касаят т.нар. за целите ѝ „предприемачи“, които, според определението в чл.2, ал.1, т.9 са физически лица, упражняващи търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия.

Действащият ТЗ също не съдържа в себе си ограничения в посоката, очертана от Директивата, вкл. и в нормата на чл.141, ал.8 ТЗ, която, както вече се посочи, не засяга правото на всяко физическо лице да упражнява търговска или стопанска дейност, вкл. като собственик, съдружник или акционер в търговско дружество.

По изложените съображения, като правилно, първоинстанционното решение в обжалваната му част следва да се потвърди.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд, ТО, 5-и състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № № 1395/06.12.2022 г., постановено по т. д. № 2106/2022 г. по описа на СГС, ТО.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____